

Hauketo & Prinsdal

Kongeveien

NR 2- 2020 // 36. årg.



**17. MAI ELLER IKKE:
MØT TAMBUR-
MAJOREN SOM
BRENNER FOR
BRIGADEMUSIKKEN**

- > Pinsen – den tredje høytid
- > Hilsen fra korpset
- > Koronatider
- > Marka til glede og trøst
- > Landskap og topografi



Sjarmen på kjøkkenet

Mange av oss har blitt vant til nye måter å møtes denne våren. Ja, ikke at videomøter er så rykende ferskt, akkurat, men bruken har økt enormt. Foran hver vår mobiltelefon eller pc-skjerm har vi prøvd å holde kontakt, gjøre avtaler, diskutere, oppdatere. Og selv om fysiske møter stort sett er å foretrekke, har videomøtene vist andre sider ved folk. Plutselig fikk jeg se hvordan biskopen har det på kjøkkenet sitt, en kollega viste stolt fram de fine lego-byggverkene på «hjemmekontoret», og en bekjent satt sammenkrøpet i underkøyen i barnas køyeseng. For de fleste har ikke hatt et eget kontor å ha møter på, men en har måttet bruke de rommene som har vært ledige.

På videomøtene er det ikke alltid folk har husket å gre håret først, og barn og ektefeller har skyndet seg gjennom rommet. Noen har hatt mindreverdighetskompleks med tanke på digitale ferdigheter, men de har vært i godt selskap, for de aller fleste har strevd litt med kamera og mikrofoner og innstillinger. Vi har vært i samme båt!

På ett vis har skuldrene blitt høye, fordi vi må mestre alt dette digitale. Og se flotte ut på sosiale medier. Men skuldrene har blitt lavere også, fordi vi har fått se rotete kjøkkenbenker, skjeve tørkestativ og køyesenger. Det hverdagslige, sjarmerende og uprofesjonelle. Kanskje en påminnelse om å dele litt mer i framtida også? Slippe folk tettere på og ikke pynte på fasaden. I Matteusevangeliet står det om å legge bort bekymringene og senke skuldrene:

«Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samlar ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdte enn de?»

KJERSTIN JENSEN, SOKNEPREST

VI FOLDER VÅRE HENDER SMÅ

VI TAKKER GUD

- for fuglesang, hvitveis og lyse dager
- for alle gode krefter som har stått sammen mot spredning av korona-viruset
- for landet vårt med demokrati og velferd
- for kirken, fellesskapet og pinsefeiringen

VI BER TIL GUD

- for alle som lever i fattigdom og frykt
- om hjelp til å ta nødvendige grep for å verne miljøet
- for alle som, på ulike måter, har blitt rammet av korona-viruset
- om at hjelp og omsorg når alle som trenger det

Hauketo-Prinsdal menighet

BESØKSADRESSE:
Lerdalsfaret 7, 1263 Oslo
Tlf 23 62 98 50, fax 23 62 98 51
post.hauketo-prinsdal@oslo.kirken.no

KONTORTID:
Tirsdag, torsdag og fredag 10 – 12

ORGANISASJONSNR:
976987586 Hauketo/Prinsdal sokn

GI EN GAVE TIL
HAUKETO-PRINSDAL MENIGHET:
Kontonr.: 1503.39.29460

Kongeveien

Utgis av Hauketo-Prinsdal menighet
i Den norske kirke

REDAKTØR:
Ansvarlig utgiver: Menighetsrådet
Redaktør: Terje Tørring
E-post: terje@torring.no
Tlf 920 60 821

REDAKSJON/FOTO:
Geir Thorsnæs, Svein-Erik Skibrek,
Knut Sandal, Anders Thylén
og Veronica Kofoed

FOTO FORSIDE:
Svein Erik Skibrek

DISTRIBUSJON:
Hans Petter Heggelund, Lars Tunang,
Anders Thylén og Erik Åstebøl

GRAFISK DESIGN/ LAYOUT:
Ravnbo design (www.ravnbo.com)

TRYKK:
Ottesen AS

GAVER TIL KONGEVEIEN:
Kontonr.: 1503.39.29460



INTERVJU

HORN- BLÅSER OG NRK'S TAMBUR- MAJOR



Han har levd med musikk i nesten hele sitt liv. De fleste av oss har hørt stemmen hans på radio om vi dumpet innom eller likte å høre program som Janitsjarhalvtimen, Musikkparaden eller Musikk på bølgelengde. Kanskje har du ikke tenkt over at han har bodd på Hauketo siden 1979, men sikkert sett eller hørt ham i Dalen i ulike sammenhenger. Jan Eriksen er dagens intervjuobjekt.

– Jeg er født i Drammen under krigen, forteller Jan, i enkle kår. Far hadde vært til sjøs, men hadde gått i land som rigger på Drammen Slip. Mor var husmor som vanlig var på den tiden. Hvor den musikalske åren kommer fra? – Jeg antar den er fra bestefar på morsiden. Han spilte trompet og fiolin i orkesteret som var på Tivoli i Kristiania. Det var et tøft miljø, så han brøt tvert og ble hølveriarbeider i Hokksund. Det var i 1906.

En musiker blir til

– Men så begynte jeg som 11-åring på kornett i Strømsø guttemusikkorps under dirigent Rolf Andersen.

Jan Eriksen blir ivrig, og mimrer med begeistring:

– Han ble på mange måter min andre far og siden venn og musikkollega i alle år. Rolf Andersen var solokornettist i Forsvarets Stabsmusikkorps fra 1946 av.

– Jeg husker jeg som 14-åring en dag skulket skolen, sa til Rolf at jeg hadde fri og spurte om å få bli med ham til stabsmusikken. Det fikk jeg. Det var som å komme til himmelen. Rene toner og fantastisk samspill. Etter to, tre ganger med skulk, ble det oppdaget, og det ble brev hjem osv. Fars kommentar var omtrent: «Jeg tror du lærte mere der enn på skolen».

– Rolf Andersen var samtidig dirigent i Strømsgodset musikkorps og Gardemusikken og nærmest loset meg innom de to siste etter hvert. Senere ble han musikkinspektør for alle Forsvarets musikkorps. Etter Gardemusikken med Rolf Andersen som dirigent begynte jeg høsten 1963 med filologistudier på Universitetet i Oslo etter å ha tapt et prøvespill til Forsvarets musikk.





Gardisten Jan med sitt valthorn.



Tamburmajor med Ruseløkka 17. mai.



» Inspirert av den musikkjangeren startet jeg Oslo brigademusikk i 1985 med originalbesetning etter modell fra Halden og mest mulig gamle instrumenter.

Oslo brigadeorkester holder konsert for Lions i Hauketo-Prinsdal kirke.

> Livet får retning

– Aldri så galt, så er det godt for noe. Jeg kikket ofte på jentene og der på lesesalen oppdaget jeg en veldig blid og sjarmerende, rødhåret jente, Liv Jorunn. Det ble kontakt og kjærlighet og vi giftet oss i 1966 og har senere fått to barn og tre barnebarn. Liv Jorunn har gjort seg bemerket i lokalmiljøet som politiker og leder av Hauketo og Prinsdal Vel.

– Underveis i studiet hadde jeg mange slags spillejobber, bla annet i Operaorkesteret, Kringkastingsorkestret og Stabsmusikken, og jeg finansierte delvis studiene på den måten. Etter engelsk og historie mellomfag ble det musikk hovedfag der jeg skrev om Johan Halvorsen – en biografi og analyser av hans symfonier nr. 1 og 2.

– Mitt arbeide der som var ferdig våren 1970, førte videre til en doktorgrad om Johan Halvorsen utført av Øivin Dypsand. Jeg tror jeg har mye av æren for at Halvorsens tre symfonier fremdeles er kjent og spilles i dag, sier Jan med et smil.

– En tid var jeg også søndagskonduktør på Holmenkollbanen. Det var en flott jobb og jeg lærte mye om å møte og å behandle folk. Etter at jeg hadde hentet mitt akademiske borgerbrev i mai 1970 ringte de fra NRK og tilbød sommervikariat i Musikkavdelingen. En ny æra begynte.

NRK's tamburmajor

– Etter sommervikariatet ble jeg såkalt NRK-stipendiat og ble ansatt som programsekretær i Musikkavdelingen Radio. Etter hvert ble jeg programansvarlig for korpsmusikken og underholdningsmusikken i NRK, utenom pop og rock. De to siste er det

verste jeg vet. Jan Eriksen smiler igjen. Her laget jeg korpsprogrammer under tittelen Musikkpaviljongen med amatørkorps hver lørdag og Musikkparaden med de profesjonelle militærkorpsene annenhver søndag. Etter at Øyvind Bergh gikk av i 1976, ble jeg ansvarlig for underholdningsmusikken en time hver søndag ettermiddag under tittelen Musikk på Bølgelengde.

– Jeg ble i NRK til jeg gikk av med pensjon. Tiden der brakte meg i kontakt med store deler av norsk musikkliv. Om du lurer på hva en tamburmajor er: En som leder et marsjerende korps. Evnen til å lede gjorde at Jan Eriksen ble dirigent i flere korps.

Dirigenten

– På universitetet fikk jeg undervisning i både kor og orkesterdirigering av henholdsvis Knut Nystedt og Harald Brager-Nielsen og fikk beste karakter i begge disipliner.». – Det begynte i Eikeli og Vinderen skolemusikkorps, og fra 1974 av ble det i Ruseløkka ungdomskorps og Oslo Arbeiderpartis ungdomskorps. Det ble hele 26 år i Ruseløkka Janitsjarorkester etter at Partikorpset ble nedlagt.

– I mange år var det fast spilling på Youngstorget 1. mai. Jeg moderniserte arbeidersangene og fikk til å lage skikkelig program i samarbeid med arbeidersangeren Trygve Åkervik, partiledelsen og koret. Politisk er jeg jo også på den siden.

– Selv la jeg etter hvert mitt eget spill på hylla, og begynte med arrangering av musikk for korps og har laget et par marsjer. Jeg har nå mer enn 20 publiserte arrangementer. I Gardemusikken skiftet jeg fra kornett til valthorn og etter at det hadde ligget i kofferten de siste tiårene, solgte jeg det for et par år siden.

Brigademusikken

I 1818 ble Brigademusikken opprettet i Norge. Det eldste finner vi i Halden, etter hvert med den legendariske komponist og dirigent Oscar Borg.

– Inspirert av den musikkjangeren startet jeg Oslo brigademusikk i 1985 med originalbesetning etter modell fra Halden og mest mulig gamle instrumenter samt modell av brigadeuniformene.

– Dette er hjertebarnet mitt. Vi er et slags levende museum med faste spillinger i Oslo bymuseum i en blanding av marsjer og underholdningsmusikk fra gammel tid. En gang i året spiller vi for Lions her i Prinsdal også. Vi skulle hatt konsert 16. april, men denne Koronaen... Jan sukker: – Vi skal ikke tukle med naturen.

Musikken i våre liv

– Hva er viktig med musikken?

– Musikken er en slags livets essens, sier Jan Eriksen nølende. Jeg synes synd på de som ikke har glede av musikk og rytmer. Musikken berører liksom hele kroppen og gir både trøst og håp.

– Apropos det siste, hvilke salmer synes du er flottest? Igjen litt nøling. – Ordene betyr ikke så mye, men musikalsk? De norske religiøse folketonene, ja også Påskemorgen og Deilig er jorden, da.

– Hornmusikken da, du er jo janitsjarmusiker på din hals?

– Det er folkets musikk. Tenk hva en flott marsj eller god underholdningsmusikk gjør med folk? Dessuten blant alle amatørkorpsene i landet finner vi utrolig mange flotte folk som har spilt i et langt liv. Korps er en flott hobby, og det har vist seg at det blir lite kriminalitet blant de som driver den.

Livet er mer enn bare musikk

Jan Eriksen er mer enn bare musikk. Utover familien er han engasjert i Lions Hauketo. Det er særlig bidragene Lions har til kampen mot narkotika som engasjerer. Men vi er enige i at Lions gjør mye bra for lokalmiljøet her ute.

Jan er også historieinteressert – det er særlig middelalderhistorie, mellomkrigstiden, krigen og historie opp til vår tid som engasjerer.

– Jeg har holdt mange foredrag om marsjer under tittelen «Verdenshistorien i marsjtakt».

I mange år hadde familien båt og som Jan sier: «Man spøker ikke med havet, naturen vinner over alt».

Men Jan nyter ikke bare sitt otium. For tiden er han med i samarbeid med andre å lage bok om Odd Grüner-Hegge, avdød dirigent i Oslo Filharmoniske og sjef for Den Norske Opera samt komponist – kanskje den beste dirigenten landet har hatt, undrer han.

Jan Eriksen forteller at han trives i Hauketo og Prinsdal, et flott nærmiljø med skogen i nærheten, men synes vi har mistet noe av fellesskapsfølelsen fra den første tiden de flyttet hit.

Da jeg spør om livets mening og om hva han tenker om Gud, blir Jan ettertenksom igjen.

– Livet har liksom en mening i seg selv. Gud er ikke noe for meg, men det må være et og annet vi ikke helt forstår.

INTERVJU: SVEIN-ERIK SKIBREK
FOTO: PRIVAT OG DIVERSE

PINSE – den tredje høytid!

Jula varer helt til påske, sier vi og vi vet mye om hva det handler om. Men 50 dager etter kommer pinse. Ingen person er født, ingen er korsfestet, bare fortellinger om hvordan Guds Ånd ble utøst over alle mennesker og mange kom til tro på Jesus. Hva vil dette si og hvordan feire pinse og Den hellige Ånd?

Vårt mobile nettverk – tilgjengelig for alle

Det er jo fantastisk! Uansett hvor vi er i verden, med en liten mobil, kan vi snakke med tante Sofie på Mallorca eller se en film sendt fra et nettselskap i USA? Hva som gjør det?

Det ene er at når tante Sofie ringer oss med mobilen eller nettselskapet sender, så sendes usynlige impulser ut i rommet som spør etter oss.

Det andre er at når impulsene fra Mallorca eller USA spør etter oss, så blir de våre når vi åpner mobilen for å ta imot impulsene og får dermed budskapet som følger. Eller, vi kan

selvsagt la være å åpne.

En gang i tiden var dette bare for noen få, i dag er det tilgjengelig for alle. For en mulighet til gjensidig kontakt! Fantastisk ikke sant?

Hva har dette med pinsen å gjøre?

Jo, minst like fantastisk er at det å sende et budskap gjennom usynlige impulser, ble oppfunnet av Gud for lenge siden. Når Gud ville kontakte noen i gammel tid, var en av måtene å sende seg selv som Den hellige Ånd (tilsvarende dagens impulser) og

folk kunne åpne eller lukke seg for henvendelsen. Fra begynnelsen var systemet bare tilgjengelig for noen utvalgte, mest for prester, profeter og konger, men også en og annen fra grasrota.

Men siden Gud ønsker kontakt med alle mennesker, lot Jesus seg føde iblant oss. Den gang kunne bare noen få av jordens befolkning møte Sønnen ansikt til ansikt. Så hvordan utvide mulighetene til kontakt mellom Gud og mennesker når Jesus etter oppstandelsen, hadde fart opp til himmelen igjen?

Pinseunderet, Guds mobile nettverk, tilgjengelig for alle

Det er da Vår treenige Gud utvider sitt nettverk til å gjelde alle. Pinsedagen – 50 dager etter påske i Jerusalem, skjer det! Gud utøser Den hellige Ånd over hele jorden slik at Gud Fader og Jesus i enhet med Ånden, lik våre mobilimpulser, ble tilgjengelig over alt. Fantastisk ikke sant?

Fra Apostelgjerningen kapittel 2 hører vi om sterk vind og ildtunger som satte seg på disiplene og Den hellige Ånd som fylte



Vi feirer at Guds, Den hellige Ånd, ble utøst over hele jorden så Gud i Jesu navn er i nærheten, både søker oss og lar seg finne over alt.

dem. Men vi leser også at disiplene fikk mot og ulike språk til å gå ut på torget å fortelle folket om Jesus. Mange tilhørere ble urolige og spurte (les: åpnet seg for Åndens impulser): «Hva skal vi gjøre, brødre?» Peter svarte: Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn». 3000 svarte på Åndens impulser og lot seg døpe, en Kirke var født.

Derfor feirer vi pinse

Når vi feirer pinse så feirer vi altså to ting:

Vi feirer at Guds, Den hellige Ånd, ble utøst over hele jorden så Gud i Jesu navn er i nærheten, både søker oss og lar seg finne over alt.

Og samtidig feirer vi at den kristne kirke ble født. Pinsedag er kirkens fødselsdag.

Pinse i hverdag og fest

Siden den gang er Ånden utøst over hele jorden og, underlig nok, bor samtidig, ved dåp og tro i våre hjerter. Han har kraft, kjærlighet og visdom nok til gode liv, samt kjærlig vilje til å gå livet sammen med oss helt inn i evigheten.

Millioner av mennesker har åpnet seg for Guds usynlige impulser ved Den Hellige Ånd med Bibel og bønn, dåp og nattverd, gudstjenester, eller kanskje livets små og store hendelser, drømmer eller syner som inngang. På ulike vis har de opplevd å få tro eller styrket sin tro på Jesus, fått tilgivelse for synder og veiledning for livet, tilhørighet med trøst og håp, samt utrustning og hjelp til gode liv med kjærlighet til Gud, Skaperverket, vår neste og seg selv.

Men hvordan feire pinse?

Om vi har mulighet, så er bestemåten å gjøre det vi ellers gjør, når vi feirer fødselsdager – å komme sammen. Pinsedagsgudstjenesten er fødselsdagsfest for både den verdensvide Kirke og Ånden som fyller jorden med sitt nærvær.

Men pinse kan også feires hele året – kanskje ved å tenne et lys og med bibel og foldede hender, lytte til hva vår treenige Gud, Fader, Sønn og Hellig Ånd, vil oss. Og siden også Guds nettverk er toveis, kan vi be om Åndens hjelp til å leve ut det vi hører – Gud til ære, verden og oss selv til gagn.

God pinse i hverdag og fest!

SVEIN-ERIK SKIBREK



Hilsen fra korpset

17.mai ble annerledes i år. Barnetoget i Oslo sentrum ble avlyst, og anbefalingene fra kommunen tilsa at vi ikke fikk annonsere korpset sine opptredener i lokalmiljøet vårt på forhånd. Vi håper mange av dere fikk høre korpsmusikk likevel, og kanskje fikk dere et glimt av korpset også? I så fall håper vi dere la merke til våre mange aspiranter! I år har vi hele 20 medlemmer i aspirantkorpset, og korpset teller 50 medlemmer. Dere så kanskje også kanskje at vi har fått nye uniformer, og til og med et nytt ord i korpsnavnet? Fra i år heter vi nemlig Prinsdal Toppåsen skolekorps. De siste årene har korpset hatt stor rekruttering både fra Prinsdal og Toppåsen skoler, og nå er omtrent halvparten av barneskoleelevene i korpset fra Toppåsen. Vi vil selvfølgelig fortsatt være den tradisjonsbærerer vi har vært i Prinsdal siden 1955, og vi håper smittevernsreglene til høsten vil være myket opp, slik at vi kan feire 65-årsjubileum skikkelig!

Mange av dere har sikkert, som oss, sett fram til vårens tradisjonsrike loppemarked i regi av korpset! En del av dere har kanskje også boden full av lopper? På grunn av koronapandemien kan vi dessverre ikke ha loppemarked i vår, og de siste månedene har vi heller ikke hatt mulighet til å ta imot lopper. Vi håper likevel ikke at dere har glemt oss, og vi satser på at vi snart kan åpne «loppemottak» i forbindelse med korpsøvelsene igjen! Informasjon om dette vil komme på korpsets nettsider og Facebook så snart vi har åpnet igjen. Loppemarkedet er korpsets viktigste inntektskilde, og vi håper at loppemarkedet er utsatt til høsten, og ikke avlyst. Korpset er likevel avhengig av all den støtten vi kan få for å greie oss gjennom denne tiden!

Vi tok ikke pause fra korps da skolene stengte, men flyttet heller

undervisningen over på nett, og har hatt både korpsøvelser og spilletimer digitalt i vår. Musikantene våre har satt stor pris på å ha en aktivitet som har gått som «normalt» når det meste annet har vært avlyst. Dette betyr selvfølgelig at også driftsutgiftene er gått som normalt. Vi har fått en sjenerøs gave på 50 000 kr fra Sparebank1 Østlandet, og dette hjelper oss å kunne holde korpset i gang fram til sommeren. Det er likevel et godt stykke igjen til det inntektsnivået korpset bruker å ha på denne tiden, så vi er avhengige av å få inn mer penger slik at vi kan ta imot nye aspiranter, og fortsette å gi musikantene våre like god oppfølging som vi pleier, også til høsten.

Nå som de vanlige inntjeningskanalene våre, blant annet loppemarked og kakesalg, er falt bort, forsøker vi å flytte noe av inntjeningen også over på nett, og vi har derfor opprettet en innsamlingsaksjon på spleis.no. Vi håper mange i Prinsdal vil støtte aksjonen! Og vi håper at de av dere som ikke har fått levert lopper og dermed kanskje solgt unna ting i stedet, vil vurdere å støtte korpset med en slant. Korpset tar selvfølgelig også imot gaver på andre måter, enten det skulle være via vipps eller bankoverføring.

Og håper vi ses på loppemarked igjen om ikke altfor lenge! Ta vare på hverandre.

HILSEN FRA STYRET I PRINSDAL TOPPÅSEN SKOLEKORPS

Korpsets digitale innsamlingsaksjon finner dere her:
www.spleis.no/prinsdaltoppåsenkolekorps
Korpsets vippsnummer er #12769



Jan Erik Lehre

Mitt navn er Jan Erik Lehre. Vi har bodd på Hauketo siden 1987.

Jeg er 66 år og har drevet forskjellige selskap innen bygg og eiendom, men i de siste 9 år har jeg vært forsamlingsleder i Misjonssalen i Oslo.

MIN FAVORITTSALME:

Det enda som bär när allting annat vacklar

Takk for utfordringen om å skrive litt om en salme som har betydd mye for meg.

Det var i 1973. Jeg var 19 år og gikk på bibelskole, var frimodig og sterk. Vi hadde mye bibelundervisning og undervisning om at dette måtte formidles videre til andre. Det ble kalt evangelisering.

Søndagene gikk vi til Gudstjenester, som regel i Misjonssalen. For å komme dit gikk vi enkelte ganger forbi Akerselva. Ved elvekanten lå det en søndagsmorgen en mann. Han så noe forkommen ut og jeg tenkte at han må jeg «evangelisere». Jeg bøyde meg ned til han og begynte å snakke litt forsiktig med han om Gud. Etter hvert reiste han seg skjelvevendt opp og spurte om han kunne få synge en sang til meg. Jeg svarte selvfølgelig ja til et slikt spørsmål. Og han sang med en himmelsk vakker røst: «Det enda som bär när allting annat vacklar, det er Guds nåd, Guds gränslösa nåd». Han sang alle de tre versene.

Mens han sang formulerte det seg en bønn i mitt indre: Kjære Gud, la meg få synge sammen med han engang i det himmelske kor. Da var rollene plutselig byttet. Jeg som tenkte at han trengte å bli «evangelisert», han ble «evangelist», han fikk bringe nådens budskap til mitt hjerte på en slik måte at det har fulgt meg hele livet.

Med dette er utfordringen gitt videre til Karin M. Valum (kunstner i Øvre Prinsdalsvei nr 18b).

JAN ERIK LEHRE



DET ENDA SOM BÄR NÄR ALLTING ANNAT VACKLAR

Norsk salmebok nr 356
TEKST OG MELODI: LYDIA LITHELL 1956

Det enda som bär när allting annat vacklar,
det är Guds nåd och hans barmhärtighet.
All jordisk berömmelse och glans den slocknar
när sist jag står hos Gud i härlighet.

Refreng:

Det enda jag vet det är att nåden räcker,
att Kristi blod min synd, min skuld betäcker.
Det enda jag har att lita till en gång,
det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.

Det enda som står igenom alla tider,
är Kristi kors och blodets säkra grund.
Ty allt vad jag byggt av hö och strå det faller.
Det varar blott en kort, en flyktig stund.

Refreng: Det enda som bär

Det enda jag har inför den vita tronen,
det är en frälsad själ. Halleluja!
Och detta är nog ty all min synd blev sonad
när Jesus dog för mig på Golgata.

Refreng:

Det enda jag vet det är att nåden räcker,
att Kristi blod min synd, min skuld betäcker.
Det enda jag har att lita till en gång,
det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd.



Selskap på snuplassen i Hauketosvingen, med Koronaavstand!

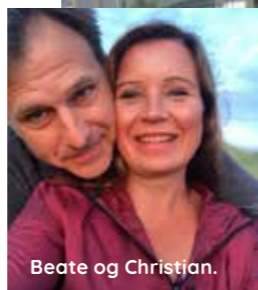
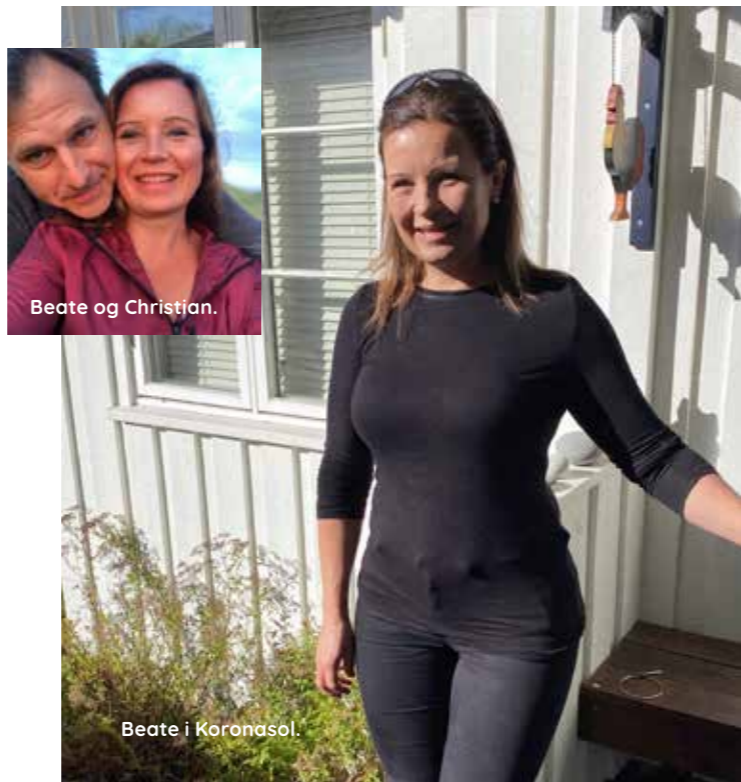
KORONATIDER

Hvordan har Koronakrisen påvirket oss?

Hvordan har Koronakrisen påvirket livene til folk som bor i Hauketosvingen i Prinsdal? Og er det noen effekter som vil vare ved etter at krisen er over? For å finne ut mer tok Kongeveiens skribent en prat med noen naboer.

Beate Lindstad bor i Hauketosvingen sammen med mannen Christian og to sønner. Hun jobber på Jødisk bo- og seniorsenter sentralt i Oslo.

- Hvordan har Koronakrisen påvirket senteret og din jobb?
- Vi har heldigvis unngått smitte blant både beboere og ansatte. Alle mulige kontaktflater vaskes minst tre ganger daglig, og vi er dyktige på håndhygiene. Vi har også vært nøye med testing og ansatte har holdt seg hjemme når de for eksempel bare har følt seg litt såre i halsen, sier Beate.
- Vi har også midlertidig stengt for besøk inn på senteret. Beboere kan treffe pårørende i parken på St. Hanshaugen som ligger rett ved. Det har likevel naturlig nok blitt færre fysiske treff enn vanlig for beboerne. Det kan oppleves som sårt, kanskje spesielt for demente som ikke forstår hvorfor de vanlige besøkene ikke kommer, og føler seg forlatt. Vi har prøvd å kompensere med flere Skype-samtaler med pårørende på iPad. Jeg har også ekstra mye en-til-en-kontakt med beboerne nå, hvor vi synger og spiller musikk sammen, ser på bilder og snakker, går turer, lager vafler og gir håndmassasje.



- Og resten av familien?
- Christian har mest hjemmekontor, men er også litt rundt og besøker butikker. Firmaet han jobber i selger verktøy, og det er mye å gjøre nå som det virker som mange vil pusse litt ekstra opp hjemme!
- Vi har en sønn på videregående og en i fjerde klasse på Prinsdal barneskole, og for begge har det fungert godt med hjemmeskole. Eksempelvis har Prinsdal tilbudt daglig videosamtale med lærer og gruppechat med andre i klassen, i tillegg til faglig opplegg i de enkelte fagene. Veldig bra! Det virker ikke som de har gått glipp av noe. Men det var nok godt for yngstemann å treffe de andre på skolen da de startet opp igjen. Ellers ble Christians voksne datter og kjæresten faktisk smittet av Koronaviruset, men det gikk etter forholdene greit.
- Trener du annerledes under Koronaen?
- Jeg pleier ofte å sykle eller løpe en av veiene til eller fra jobb. Det har blitt ekstra mye av det nå. Jeg synes det har vært krevende å ta offentlig kommunikasjon – ikke bare på grunn av smittefaren rent fysisk sett, men også fordi mange virker ukomfortable eksempelvis når en skal gå i midtgangen på toget. Heldigvis har det vært mye bra vær denne perioden, så det har vært fint å kombinere jobbreise og trening.
- Dessuten har vi som familie trimmet mye sammen. Sykling langs stien ved Ljanselva er flott, og vi har også drevet med stolpejakten, en slags turorientering. Du trener, oppdager nye steder og lærer å bruke kart. Det anbefales!

- Er det noe ved Koronaen som vil ha varig effekt?
- Vi har nok blitt mer bevisste på hva som er viktig og mindre viktig. Prioritere å ta vare på og være nær hverandre, og sette pris på ting. Og motsatt ikke gjøre seg avhengig av ting en egentlig ikke trenger. Det er en positiv effekt av Koronakrisen som jeg vil skal vare ved, avslutter Beate med et smil.

Grete Helle og Tom Rune Fløgstad både bor og jobber sammen i firmaet «Ringer i vann» i Hauketosvingen. De skriver bøker, holder foredrag og gi råd til kommuner om pedagogisk opplegg

- for barnehager og skoler. Et tospann på alle måter, og svarene under er også gitt i fellesskap!
- Hvordan har Koronakrisen påvirket jobben?
- Det har jo vært litt negativt. Samtidig tenker vi på at vi i det store og hele har det bra og ikke kan klage. Vi hadde riktignok gledet oss til å holde foredrag om den nye boka vår – Alt jeg kan! – på den store konferansen Barnehage 2020, som ble avlyst. En tysk utgave av boka skulle promoveres i Berlin, men det gikk jo ikke. Og et oppdrag med rådgivning på Vestlandet er utsatt til høsten.
- Så når andre oppdrag begrenset seg, tenkte vi først at nå drar vi på hytta på Trysil og skriver på den nye boka vi planlegger. Men ganske raskt forsto vi at det nok var best å holde seg hjemme. Og det var heller ikke så lett å skrive, når alt fokus er på krisen og det meste annet føles mindre viktig. Så selv om vi egentlig er vant til å ha hjemmekontor, var det ikke så lett å jobbe effektivt de første ukene.
- Så hva gjør man da?
- Da jobber man ekstra mye i hagen, og går mye tur! Vi fikk ny hund i fjor, som er stor og sterk og trenger mye mosjon. Vi går nok over en mil hver dag. Så istedenfor å få «koronatillegg», har vi gått litt ned i vekt i denne perioden, sier de og ser litt stolte ut.

- Har Koronakrisen ført til noen andre endringer?
- Vi har tatt noen forhåndsregler som begrenser smittefare, slik at vi har kunnet besøke Tom Runes mor som bor i nærområdet. Barnebarna er innom og hopper på trampolinen og prater med oss på litt avstand. Men vi savner å kunne gi dem og foreldrene deres en god klem! Jeg savner også å treffe moren min i Tvedestrand, men vi snakker desto mer på telefon, sier Grete.
- Ellers har vi begynt å handle bare én gang i uken. I tillegg til å redusere smittefaren, sparer vi litt penger på bedre planlegging av ukemenyen. Det fører også til at vi spiser mer sjømat enn før.

- Er det noe ved Koronakrisen som vil ha varig effekt?
- Vi har alltid likt å samle familien, og har et hus som egner seg godt til store selskaper. Men Koronatiden har nok gjort oss enda mer opptatt av å få til dette i fremtiden.
- Ellers merker vi at vi har fått slappet godt av, sovet godt og fått ro i kroppen under Koronakrisen. Vi har jo stresset mye opp gjennom årene og jobbet mye seksdagersuker. Men nå tenker vi at det vi ikke får gjort i dag, gjør vi heller i morgen. Så det blir vel en naturlig utvikling og gradvis nedtrapping over noen år fram mot pensjonisttilværelsen. Skrivning av bøker og foredragsvirksomhet gir oss mye fleksibilitet. Vi har ellers reist mye utenlands tidligere, men nå blir det nok nesten bare Norge på oss fremover.
- Generelt er det viktig å ha en positiv vinkling på livet, og ikke tenke for mye på det en ikke får gjort noe med, avslutter Grete og Tom Rune med noen gode smil.

Norsk og tysk utgave av deres nyeste bok.

TEKST: KNUT SANDAL
FOTO: KNUT SANDAL, BEATE LINDSTAD OG
TOM RUNE FLØGSTAD

Dette er noen fotoglimt fra tiden før mange av dere var født eller bodde i Hauketo-Prinsdalområdet.



Inngangsportalen til Prinsdal Skytebane i 1970.



På toppen av stillaset til Skibakken ved idrettsbanen i 1958.



Her bygger de Olaves Hvervensvei og telefonsentralen ved Asperud i april 1981.



Områdene ved Nebbejordet-Rugdeberget, i 2020.

I Kongeveien nr 1, var det ved en misforståelse ute-glemt et bilde i mitt innlegg om småbruket Burud. Bildet skulle vise hvordan det sa ut på nøyaktig samme sted - henholdsvis i 1929 og i 2020. Vi gjør et nytt forsøk og viser de to bildene her under hverandre. Bildet fra 1929 er fra et terreng-løp. Her ser du ingen bebyggelse på områdene ved Nebbejordet-Rugdeberget.



Kretsmesterskap i terrengløp 1929, samme sted.



Storflom foran Berglyveien 8 i 1958. Det hvite huset med vinduer lå akkurat der butikksenteret med Kiwi og Ambulansetjenesten ligger i dag.



Høydalsveien, 19. oktober 1987. Håper alle anleggsarbeidene med rør og vann over lengre tid, vil skape «tørrere» forhold for de som bor her.

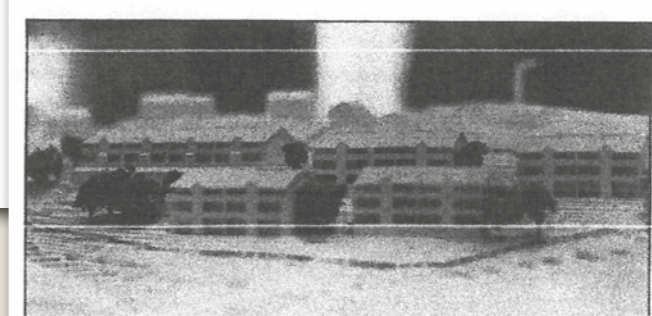
Full støtte til Thorn Dønhaugs boligstiftelse



Fra paneldebatten på Velhuset. Foto: Øyvind

Det ble ingen opphetet debatt på Velet 24. april. Både panel og publikum utviste støtte til Thorn Dønhaugs boligstiftelse, og mente det var utrolig frekt av UBO å «stjele» ungdomsbolig-prosjektet i Lerdalsfaret.

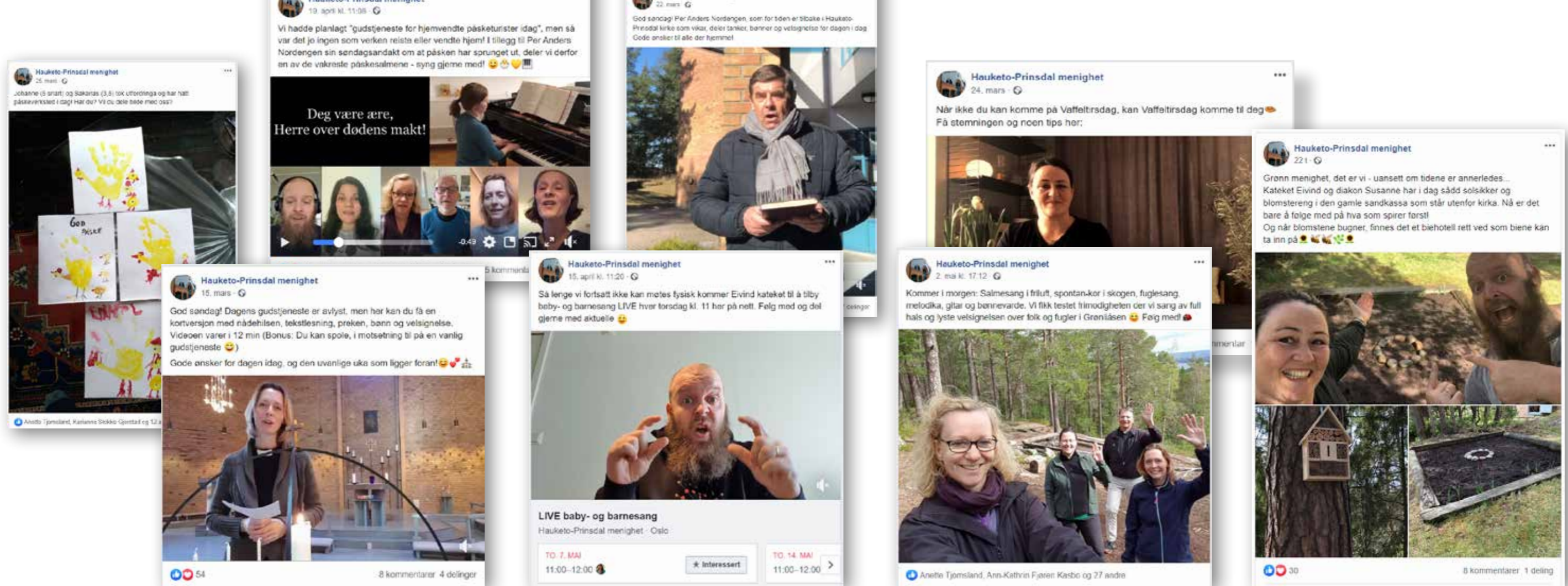
Slik vil husene se ut



Modell av ungdomsboligene. Foto: Øyvind

KONGEVEIEN FOR 30 ÅR SIDEN:

«Kongeveien for 30 år siden» er denne gang fra Kongeveien nr 5 i 1990, og handler om ungdomsboligene i Lerdalsfaret og litt om disses historie.



Kirke på en ny måte

Hva skjedde egentlig da Hauketo-Prinsdal kirke måtte stenge? Hvordan er man kirke når man ikke kan samle folk? Hvordan være synlig, aktuell og tilstede for menigheten? Staben måtte kaste seg ut i det og forsøke å besvare disse spørsmålene.

De fleste av oss har de siste månedene måttet omstille oss og lagt om hverdagene våre – og kirka er intet unntak. For hva gjør en menighet som vanligvis møtes gjennom ulike små og store fellesskap, når vi ikke lenger kan treffes fysisk? Over natta stod kirkebygget tomt, og den vante småpratene, orgeltonene, vaffellukta, sangen, de tente lysene, barnas gledes-hyl og ungdommenes larm var ikke å finne. Hva nå?

Digitalt tilstede

I kirkas kjerne er fellesskapet, med hverandre og med Gud. Når vi ikke kunne møtes fysisk la staben og frivillige hodene i bløt, sammen med kirker rundt i hele landet, og så på alternative måter å være sammen på. Som mange andre fant vi ut at vi

måtte være enda mer tilstede i digitale kanaler, som nettside og sosiale medier. Over natta ble prest, diakon, kateket, kantor og daglig leder til både digitale formidlere, videoregissører, fotografer m.m. uten profesjonelt utstyr for lyd og bilde tilgjengelig. Det er mange av oss som har gått noen runder utenfor komfortsonen flere ganger.

Siden korona-restriksjonene ble innført har menigheten publisert både gudstjenester, bønnestund, babysang, fasteaksjon, diverse bilder og refleksjoner, samt en mengde prosjekter – både live og i opptak – på Facebook, Instagram og på nettsiden. I tillegg har staben, menighetsrådet, frivillige, konfirmanter og andre i menigheten hatt samlinger og møter på plattformer som Messenger, Microsoft Teams, Zoom og Discord. Det har vært en bratt læringskurve, men flere har vært glad for at kirka er tilstede i en vanskelig tid for mange.

I tillegg til en- og toveis kommunikasjon på nett har staben vært opptatt av å følge opp og tilby samtaler over telefon, og enkeltvis (og etter hvert i grupper) kunne møtes til en prat ute. Den diakonale omsorgen er kjempeviktig i vanskelige tider. Vi har ikke opplevd stor pågang fra folk som tar direkte kontakt, men de vi selv har tatt initiativ ovenfor har vært takknemlig for omtanken.

Fysiske tilbud

Da det nærmet seg påske, vi fikk signaler om at kirken fortsatt skulle holdes stengt også gjennom vår viktigste høytid – følte vi behov for å lage et fysisk tilbud. Mange har vært hjemme med barn og kan kjenne på behov for aktivitet uten-dørs som er smittefri. Vi brukte vinduene ut mot plassen foran kirken og satt opp bilder og tekster fra Palmesøndag til 1. påskedag. En påskevandring tilrettelagt for barn. Så kunne barna hente søndagsskoleblader i kirkas postkasse med fortellinger fra påsken. Dette ble flittig brukt og vi har fått mange hyggelige tilbakemeldinger. Et par uker etter påske har det blitt hengt opp en «grønn» sporløype i området rundt kirka. Flere lignende tilbud er under planlegging.

I det Kongeveien sendes til setting, kom kirken sentralt med en såkalt bransjestandard for gjennomføring av gudstjenester, og lignende vil komme for kirkens andre områder. Det vil skje en gradvis åpning i tråd med myndighetenes retningslinjer, så forvent en åpen kirke i nærmiljøet igjen om ikke lenge.

TEKST: EIVIND H. SPILLING OG CHARLOTTE RANDEL
FOTO: SKJERMBILDER FRA MENIGHETENS FACEBOOK-SIDE

Vil du se hva vi har gjort på nett?

Følg oss på ulike plattformer:

Nettsiden: kirken.no/hauketo-prinsdal

Facebook: [/HauketoPrinsdalMenighet](https://www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet)

Instagram: [/hauketoprinsdalkirke](https://www.instagram.com/hauketoprinsdalkirke)



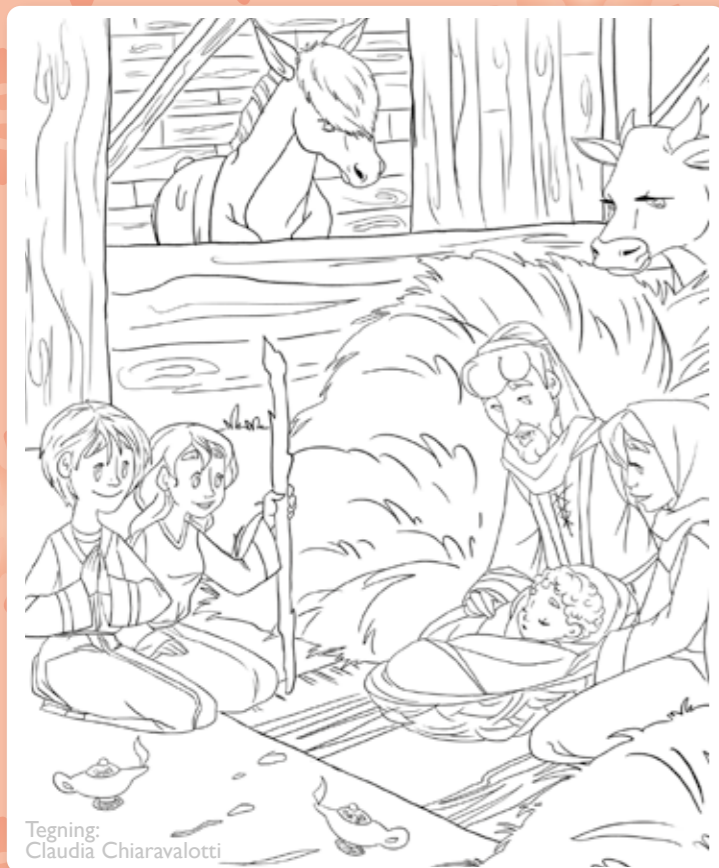
Finn stjerneveien!

Finner du veien gjennom stjernelabyrinten?



Fargelegg

Jesus, Guds egen sønn, ble født i en stall i Betlehem.



Tegning: Claudia Chiaravalotti

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Engler fortalte gjeterne at Frelseren var født. Gjeterne løp inn til Betlehem for å se ham. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?



Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement

på Sondagsskolen.no eller 22 08 77 00



VITSER

Ole var ikke verdens smarteste pilot. Han fløy inn mot Gardermoen og fikk melding fra kontrolltårnet:
– Oppgi høyde og posisjon!
– Jeg er 178 centimeter høy og sitter helt fremst i flyet, svarte piloten.

I Molboland er det veldig strenge trafikklover når det gjelder sikkerhetsbeltet:
Første gang du blir tatt uten å ha på deg beltet, får du 1000 kroner i bot. Andre gang får du 2000 kroner i bot. Tredje gang blir sikkerhetsbeltet inndratt.



Inni skoglunden henger det nå et insekshotell som kan bli base for biene som blomstene kommer til å tiltrekke seg.



Kateket Eivind og diakon Susanne viser fram sandkassa som nå har blitt bed for blomster.

Planteprosjekt til glede for flere

På området utenfor kirken har det skjedd noe nytt. Når kirka står tom og mørk, virket skogsområdet rundt klokketårnet ekstra trist. Men potensiale lå der!

Et planteprosjekt virket som et godt tiltak akkurat her. Som grønn menighet er Hauketo-Prinsdal menighet opptatt av å ta vare på jorda og oppfordre til en bærekraftig livsstil. Vekst av blomster og grønnsaker er noe både øyet, sinnet og ganen kan ha glede av, og det er viktig for oss som stab å prøve å ivareta noe av dette. Kateket Eivind og diakon Susanne startet

derfor et planteprosjekt i en av de gamle sandkassene som står igjen fra den gang det var barnehage i kirka.

Et sted for spiring og høsting

Føreløpig er det plantet solsikker og blomstereng i sandkassa, og etter hvert vil det bli satt opp flere plantekasser med ulike vekster. Her kommer det en blanding av grønnsaker og urter, og håpet er at vi, etter hvert som vi får lov til å åpne for gudstjenester og arrangementer, kan høste fra disse plantekassene og bruke råvarene i mat som vi serverer på arrangementer. Inni skoglunden henger det også et

insekshotell som kan bli base for biene som blomstene kommer til å tiltrekke seg.

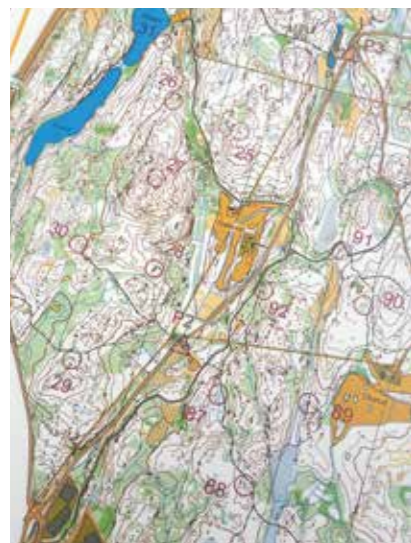
Vi håper også at dette stedet kan gi glede og taknemlighet over Guds skaperverk, og gjerne inspirere til dyrking i egen hage. Så legg gjerne turen forbi kirka og følg med på hva som skjer!

Planteprosjektet kan også følges på vår facebookside www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet/

TEKST OG FOTO: SUSANNE DOMMERSNES SIVERTSEN

Marka til glede og trøst

Vi har vært og er fortsatt i en spesiell tid. Det er begrenset hva vi kan gjøre, hvor langt vi kan reise, og hvem og hvor mange vi kan treffe. Arbeidsplasser er stengt, skoler er stengt, fritidsaktiviteter ligger nede og kirka er stengt (men på nett). Det begynner å åpnes opp igjen, men samfunnet er fortsatt litt på sparebluss. Vi som lever i dette er i svært ulike situasjoner, men vi prøver alle å få livet til å fungere best mulig i en vanskelig og uvant situasjon. Det er likevel en fritids-



Skaff deg et turorienteringskart og gå etter poster i skogen! Her finnes mange muligheter, for både korte og lengre turer!

aktivitet som har økt i denne perioden: Å være på tur i naturen, spesielt nærnaturen.

Visst er nordmenn glade i å gå på tur og bruke marka fra før, men den siste tida har bruken av marka eksplodert. Folk går tur og bruker marka som aldri før. I helgene stimer det, og også midt i ukene er det flere enn vanlig på tur. Mange går og flokkes de samme stedene, langs de samme hovedturveiene. På de mest populære stedene, som på Oldtidsveien mot branntårnet i Grønliåsen og på turveien rundt Hvervenbukta, er det nesten trengsel i helgene. Det går likevel stort sett greit å gå tur også der og samtidig forholde seg til «Koronavettreglene». Men hvorfor ikke å prøve å oppdage nye steder, følge småstiene som går litt på sida av de store turveiene, kanskje oppdage nye områder og nye deler av skogen? En skal ikke langt unna hovedstiene for å oppleve stillhet og kanskje oppdage nye verdener.

Natur er helse. På mange måter. Fysisk aktivitet, opplevelser, tilhørighet til noe utenom oss selve, og noe som kan gi avkobling og kanskje til og med fred i sjelen. Naturen er et sted folk søker seg til i vanskelige tider for å finne ro, trøst og ny energi. I Sverige, som er hakket mer sekularisert enn Norge, er det vist at det er flere som søker seg til naturen enn til religionen i vanskelige stunder. Kanskje kan naturen

fungere som et slags kirkerom, uavhengig av tro og livssyn, hvor ro, håp og framtidstro kan gro. Vitenskapelige studier viser at det å være i naturen styrker vårt immunforsvar og reduserer stress. Hjernen får hvile fra inntrykk, stress, tidsklemme og ansvar, og kropp og sinn får mulighet til å restaurere seg. Dette dokumenteres bl.a. i en stor dansk studie fra 2018 som samler dokumentasjon fra mange andre studier om «friluftslivets effekter på sundhed». Det er også mulig å regne på naturens betydning for helse og rekreasjon i økonomiske termer. I en rapport fra Norsk institutt for naturforskning (NINA) fra 2015 er Oslomarkas verdi som rekreasjon vurdert til flere milliarder kroner i året. På Shetland kan leger gi naturopplevelser på resept til pasienter med mål om å redusere blodtrykk, angstlidelser og gi økt livskvalitet. Det er også arbeidet med en del lignende ting i Sverige. Kanskje dette kunne vært brukt mer aktivt også i Norge?

Under koronakrisen opplever mange hva nærnaturen betyr for kropp og sjel. Et tilbud som gjør det enklere for folk å komme seg ut og å oppdage nye steder er å gå på turorientering. Man skaffer seg et turorienteringskart og går etter poster i skogen. Postene er gjerne lagt slik at en kan ta et visst antall poster på passe lange og krevende turer. For ordens skyld, det er ikke noe fysisk klip-

Det er ekstra mange som går turorientering i Oslomarka i år, og vi har mange muligheter i vår nærhet.



ping lenger, så man trenger ikke å røre noe ved postene. Registreringen gjøres enten via en app eller digitalt i etterkant. Jeg har ikke sett noe statistikk på det, men jeg vil tro at det er ekstra mange som går turorientering i Oslomarka i år. Det er flere muligheter for turorientering i vår nærhet. I Østmarka anordner Oppsal orientering Ola Dilt. Postene



» Naturen er viktig for kropp og sjel, enten vi kommer oss ut i villmarka, i den nære marka eller i nærmeste 100-meter-skog.

dekker hele Østmarka fra Ellingsrudåsen i nord til Bysetermosen i sør. I Follomarka og Sørmarka er det Skautravern som arrangeres av Nordre Follo orientering. Tidligere har vi jo også hatt vår egen lokale turorientering i Grønliåsen, arrangert av Orienteringsgruppa i Hauketo if. O-gruppa har satt ut poster i åsen i mange år, men grunnet lite etterspørsel de to siste årene er det ikke blitt gjort i år. Det er usikkert om dette tilbudet vil komme tilbake, og avhenger kanskje av i hvilken grad vi som bor i Dalen spør etter det.

Det er likevel satt ut poster i Grønliåsen i år. Skautravern har poster i flere skogområder rundt om i Sørmarka og Follomarka, og Grønliåsen er et av de områder som er med i år. Her er det 8 poster som ble lagt ut i månedsskiftet mars-april og ligger ute hele sesongen fram til begynnelsen av november. Andre områder som er med i Skautravern i år er Svartskog, Nøstvedtmarka, Stallerudhytta ved Siggerud, Langhus og Østmarka sør for Skullerud, samt et par områder litt lenger unna. En del av turene er lette og tilpasset barn, en del går mye på større turveier og i kulturlandskap (Langhus). Andre går på knapt synbare stier i bynære villmark, og er litt mer krevende. På de Skautraverturene vi har vært på så langt i år har vi møtt en del folk. Det er tydelig at det er mange

som er ute med kart og på jakt etter de samme postene, men det er sjelden trengsel. Vi nikker, hilser og smiler og fortsetter på vår vei.

Denne uka gikk turen over Svartskog. Som på flere av de andre Skautraverturene, får vi oppleve kontrastene i naturen, som går gjennom deler av Svartskog landskapsvernområde og det nyopprettede Trolldalen naturreservat. Nede ved sjøen går veien gjennom Sjødalstrand gård. Her møter vi flere som kommer langs Kyststien fra Ås, og andre som tar en pause og nyter av solen ved stranda. Vi må bare huske på at vi er inne på et privat gårdsbruk og går over private tun. Selve nyter vi synet av et hav av blomstrende plommetrær. Vi fortsetter gangveien en bit nordover langs fjorden, før vi viker opp i lisida og inn i skogreservatet igjen. Her er terrenget ulendt og litt bratt, det er storvokst skog og stedvis trær som har falt overende. Vel oppe i lia går vi på en smal sti gjennom en lysåpen furuskog. Med god utsikt over fjorden ser vi over til Nesoddløndet, men her er vi helt alene. Foruten stien er det få tegn til at mennesker har vært her de siste tiårene. Vi er ikke langt unna veier, biler, hus og folk, men følelsen av villmark er der. Så finner vi den siste posten, tar av på en litt større sti og er plutselig framme ved Svartskog kolonial, kjøper en is, kommer oss tilbake til bilen og tar fatt på turen hjem. Slitne, men med følelsen av sol og skog på netthinnen og i hjertet.

Naturen er viktig for mange av oss, for kropp og sjel, enten vi kommer oss ut i villmarka, i den nære marka som i Grønliåsen, eller i nærmeste 100-meter-skog. Eller for den delen bare hører rødstrupen synge fra trerekka like utenfor vinduet. Kanskje kan naturen hjelpe oss i tider som den vi er inne i nå. Forutsatt at vi tar vare på naturen, ellers vil den ikke kunne hjelpe oss med hverken rekreasjon eller andre grønne tjenester. Så ses vi kanskje på tur med et hei og et smil, samtidig som vi nok må huske på smittevernreglene og holde passelig avstand en god stund framover.

TEKST OG FOTO: ANDERS THYLÉN

Bildet er tatt på vestsiden av Grønliåsen, langt sør. Vi ser sørover og har hovedryggen av åsen opp til venstre og en mindre rygg med samme strøkretning til høyre.

Landskap og topografi i Hauketo-Prinsdal **DEL 1**

I denne artikkelen skal vi se nærmere på noen trekk ved landskap og geologi i Hauketo-Prinsdal, noe som bokstavelig talt er grunnlaget for bebyggelse og bosetning i området. I denne sammenheng er friområdet i Grønliåsen av spesiell interesse; ikke noe annet boligområde i Oslo har et friområde av en slik størrelse i sin umiddelbare nærhet.

Dette åspartiet er på rundt 2300 dekar og er vernet mot utbygging som en del av Osloområdet. Dette betyr at Grønliåsen ligger innenfor det området som forvaltes etter den såkalte Markaloven, noe som innebærer at en endring i bruken av området bare kan skje med statlig godkjenning. Dette viser at en helt opp på statlig nivå anerkjenner Grønliåsen som en ressurs av betydning for trivsel, friluftsliv og naturopplevelser både i denne delen av byen, og i særlig grad for nærmiljøet i Hauketo-Prinsdal.

Dette er en kvalitet i vår del av byen som vi er minnet på i disse «koronatider». Arealforholdene i Bydel Søndre Nordstrand som innebærer en relativt spredt bebyggelse og med god tilgang til nærfriområder er antagelig en viktig årsak til at Søndre Nordstrand har det laveste registrerte antall smittetilfelle pr. 1000 innbyggere blant Oslos bydeler, og i så måte også ligger under landsgjennomsnittet.

Det er ikke gjort i en håndvending å beskrive Hauketo-Prinsdals landskap og geologi, og jeg har derfor valgt å presentere den i to artikler i Kongeveien. Det som tas opp i denne utgaven, omhandler hovedtrekkene i berggrunnens dannelse og dagens topografi. I neste utgave beskrives så noen spesielle landskapstrekk i området, trekk som de fleste av oss sikkert har støtt på under turer i Grønliåsen, men som vi kanskje aldri har tenkt på opprinnelsen til.

Berggrunnens opprinnelse

Berggrunnen over hele Hauketo/Prinsdal er svært gammel. Den utgjør «røttene» av et svært gammelt berggrunnskompleks som ble dannet i jordas urtid (tiden eldre enn rundt 540 millioner år, ofte kalt grunnfjellstiden). Den dominerende bergarten i dette området er gneis, en hard bergart som ble dannet på store dyp, med stort trykk og under høy temperatur, noe som skjedde ved en fjellkjedefolding for mellom 1130 og 900 millioner år siden.



To eksempler på berggrunn som danner svake, men tydelige forhøyninger i landskapet preget av strøkretningen i berggrunnen, ideelt for bruk som stier. De er hentet fra nordre del av Grønliåsen og illustrerer også at bergarten, som er gneis, forvitrer sent og gir et skrint jordsmonn.

I den umåtelig lange tiden som er gått siden, er denne fjellkjeden nederodert («nedslitt») og senere dekket av yngre avsetninger som i sin tur også er nederodert. Denne siste erosjonen fant ikke minst sted i løpet av istiden. Istiden representerer en periode i jordhistorien da hele nordkalotten gjennomgikk opptil fem nedisinger som fant sted i et tidsrom som strakte seg fra rundt 900 000 år til rundt 11 500 år før vår tid; vi regner således med at den siste nedisingen tok slutt for omkring 11 500 år siden. På denne bakgrunn kan vi si at dagens landskap består av en berggrunn som utgjør «røttene» av en fjellkjede som ble foldet opp i jordas urtid, og der den viktigste bergarten er gneis.

Strøkretningens betydning for dagens landskap

Berggrunnen i Hauketo-Prinsdal har en klar nord-sørlig strøkretning, og dette er et resultat av den nevnte foldingen som fant sted i jordas urtid. Denne strøkretning

gen viser at foldingstrykket har kommet fra vest og/eller øst. Foldingen har gjennom millioner av år presset berggrunnen sammen som foldingen av en duk på et bord og har gitt dagens landskap daler og åsrygger som går nord-sør. Foldingene har sammen med oppsprekking og forkastninger med samme nord-sørgående retning i kjølvannet av dem, resultert i et landskap med til dels meget bratte skreanter mot øst og vest. I vårt område er strøkretningen særlig fremtredende i selve Prinsdal sentralt i området og i åsryggene med Grønliåsen på østsiden og Toppåsen på vestsiden. Vi kan imidlertid også se strøkretningen i berggrunnen tydelig i de mindre landskapsformene, særlig i åsene omkring dalen.

Både Oldtidsveien over åsen, størstedelen av lysløypa og svært mange av stiene i åsen følger berggrunnens strøkretning nord-sør. Det gjør også Øvre Prinsdalsvei/Den Fredrikshaldske Kongevei som følger et relativt flatt område i vestskråningen av

Grønliåsen, mellom toppen av åsryggen i Grønliåsen og bunnen av Prinsdal, likeledes veiene i bunnen av Prinsdal.

Åsryggen i øst for Prinsdal er klart høyest; her når Grønliåsen 228 moh., rundt 500 meter nord for grensen til Nordre Follo. I Nordre Follo del av åsen er største høyde 215 moh., og det er her, tett inntil grensen mot Oslo, det nye utsiktstårnet er reist, på samme sted som det gamle branntårnet til Ljansbruket.

Toppåsen på vestsiden av Prinsdal når til sammenligning 145 moh. Denne høyden finner vi på vestsiden av Toppåsveien, nær grensen til Nordre Follo. Går vi over grensen i dette området, finner vi høyeste punkt på 157 moh. øverst i Rikeåsen, en ås like vest for Fjellveien som er Toppåsveiens fortsettelse i Nordre Follo.

Strøkretningen nord-sør i berggrunnen preger for øvrig ikke bare landskapet i Hauketo-Prinsdal, men gjelder store deler



Til venstre det gamle brann tårnet på Grønliåsen som ble revet først på 1960-tallet. Foto: Digitaltmuseum.no, Akershusmuseet. Til høyre det nye utsiktstårnet på Grønliåsen, reist på samme sted som det gamle branntårnet. Foto: Magni Rauboti

av området på østsiden av Oslofjorden og strekker seg både sørover og østover, begge steder til et stykke inn i Sverige.

Landskapet under avslutningen av istiden

Beskrivelsen av landskapet i Prinsdal blir ikke fullstendig uten at vi også tar med oss det som skjedde da ismeltingen startet for rundt 11 500 år og i årene som fulgte. Da var landet sterkt nedpresset som følge av den enorme isvekten som hadde ligget over landet i flere titusener av år. Når de enorme mengdene smeltevann rant ut i havet, steg først havnivået betraktelig, og til slutt var hele Hauketo-Prinsdal med unntak av toppen av Grønliåsen dekket av havet. Åsen lå som en langstrakt øy med en strand som i dag ligger i en høyde på rundt 210-215 moh. Denne øya var noe under en km lang og rundt 250 meter bred og hadde noen få småskjær rundt.

Under siste del av isavsmeltingen og senere kom det en betydelig landheving

som et resultat av at landmassen nå var blitt frigjort for den store isvekten den var blitt belastet med. Dette resulterte i at landet på sett og vis «fløt» opp. Etter at avrenningen til havet ble «normalisert», fortsatte landhevingen, først med fornyet styrke, men ganske snart etter i et redusert tempo. Etterdønningen etter denne landhevingen kan vi faktisk fortsatt merke; i Osloområdet er det således fortsatt landheving, men nå er den redusert til rundt en meter på 300 år.

Isavsmeltingen og havstigningens viktigste resultat for landskapet er de rike marine løsavsetningene som ble avsatt i den tiden de lavereliggende områdene lå under vann. Dette har resultert i at Prinsdal og de flater områdene i dalsiden på østsiden har god tilgang på dyrkingsjord, noe som tidlig ga grunnlag for etablering av en gårdsbebyggelse her.

Utvaskingen av de mer sparsomme avsetningene i de høyereliggende gneisom-

rådene i takt med landhevingen, er av betydning for landskapet i åspartiene på begge sider av Prinsdal. Sammen med en hard og næringsfattig berggrunn i disse høyereliggende områdene har dette gitt store deler av Grønliåsen et svært tynt lag med løsmasser, og en rekke steder ligger berget i dagen.

TEKST: GEIR THORSNÆS
FOTO: MAGNI RAUBOTI + ARKIV

Geir Thorsnæs

– bor i Prinsdal og har vært fagansvarlig i Store norske leksikon innenfor Norges geografi og Verdens geografi der han har skrevet 2660 leksikonartikler. Han har magistergrad i geografi med støttefagene etnologi (folkeliivsgranskning) og sosialøkonomi fra Universitet i Oslo.



Kjære alle gode naboer, venner og bekjente som bor i Hauketo-Prinsdal området. Hvordan går det med dere?

Koronapandemien har vært en veldig spesiell tid for oss alle, og noen har dessverre måttet lide mer enn andre. Derfor er det viktig at vi står sammen, følger koronatiltakene og prøver å gjøre det beste ut av situasjonen. For selv om samfunnet er mer lukket enn det vi er vant til, er det mye spennende ting vi kan gjøre hjemme også. Et eksempel kan være å starte på vårrengjøringen av hagen, eller å pusse opp et rom du har planlagt lenge. Nå som vi har mer tid er det en perfekt mulighet til å starte med disse tingene. Dette er morsomme prosjekter som kan gi deg mye glede i hverdagen.

Mange av oss har hatt hjemmekontor de siste månedene og det har gitt oss mer tid til å være med familien. Det er ikke like mye å gjøre på jobb og skole, derfor er det viktig å finne på noe kreativt å gjøre, slik at du fyller dagene med noe meningsfullt. Det kan være alt fra å se på en spennende film, lese en god bok, male et maleri eller å strikke en helt ny genser. Eller kanskje du kan gå en ordentlig fin tur i skogen? Mulighetene er mange, det er kun deg selv som setter begrensninger til hva du kan gjøre. Tenk deg om, hva slags morsomme ting kan du finne på hjemme? Kanskje du kommer på noe du ikke har gjort på lenge, som du har følt at du aldri har tid til lenger.

Jeg personlig har brukt denne ekstraordinære tiden til å komme enda nærmere Jesus ved å tilbringe personlig tid med

han. Det vil si å studere Guds ord med hele ditt hjerte og invitere Den Hellige Ånd til å lære deg hva skriften betyr for ditt liv. I stedet for å være redd, så har jeg lagt koronasituasjonen i Guds hender. I vanskelige tider som denne kan det være vanskelig å se for seg at Gud bryr seg, men han ønsker å være der for oss. I Josva 1:9 kan vi lese «Vær frimodig og sterk! Frykt ikke, og vær ikke redd! For Herren din Gud er med deg i alt det du tar deg fore.» Dette året går jeg på bibelskolen TBBMI – Troens bevis bibel og misjonsinstitutt. Her har jeg satt av et helt år for Jesus og for å studere min tro. Jeg hadde lenge undervisning hjemmefra via Zoom meeting, men nå er jeg tilbake på bibelskolen. Det har vært veldig fint å møte alle i klassen ansikt til ansikt igjen. Selv med en meters avstand, så betyr dette veldig mye.

Det er ulike meninger om at samfunnet sakte men sikkert åpner opp igjen. Men jeg tror det er en god ting at vi igjen kan møtes med litt avstand til hverandre. For mennesker er mer avhengige av hverandre enn det man noen ganger tenker. Vi trenger gode venner vi kan snakke med i hverdagen, folk du kan le sammen med og få støtte fra i vanskelige situasjoner. Ingen vet om dette blir et godt eller dårlig tiltak i lengden, for vi kan ikke spå hva som skjer i fremtiden. Men det jeg vet er at vi trenger hverandre og må stå sammen i koronadugnaden. Vi har en flott regjering som kan kanskje ikke er perfekte, men de prøver å gjøre det beste de kan for Norge. Derfor tenker jeg at vi skal gjøre det beste ut av mulighetene vi har. Jeg prøver å se på det positive i denne situasjonen, for selv om det er vanskelig så er det nettopp det som motiverer oss til å fortsette.

VERONICA KOEFOED

HYGGETREFF

i Hauketo-Prinsdal kirke



Program vår 2020

Bare ett hyggetreff igjen før sommeren! Med forbehold om at det er mulig å gjennomføre:

9. juni kl 11:30-13:30

Grillfest på kirkebakken. Bente Midtsveen spiller trekkspill. Allsang og loddtrekning.

Hjertelig velkommen!

Hyggetreffet holder til oppe i menighetssalen, hvor vi får besøk som inspirerer og underholder oss. Loddtrekningen er med og sponser utgiftene til hyggetreffet. Ta gjerne med en premie til loddtrekningen, og be gjerne med deg en venn eller nabo! Trenger du skyss, kan vi ordne det. Kontakt Marit på tlf. 977 38 600. Lurer du på noe, kan du ta kontakt med diakonmedarbeider Susanne på tlf 40814154 eller mail sd272@kirken.no

Vaffel-tirsdag

i Hauketo-Prinsdal kirke
kl 12-13

Den siste tirsdagen i måneden gjør vi kirka om til en enkel kafé hvor du får kjøpt vaffer og kaffe til en billig penge. Dette er et tilbud til alle som er hjemme på dagtid, og som vil slå av en prat! Velkommen innom disse datoene våren 2020:

26. mai
30. juni

Hauketo-Prinsdal kirke ligger i Lerdalsfaret 7. Lurer du på noe, kan du kontakte diakonmedarbeider Susanne på tlf 40814154 eller mail sd272@kirken.no.

Hauketo-Prinsdal kirke

25 år

5. november 1995 ble Hauketo-Prinsdal kirke vigslet, og til høsten feirer vi 25-års-jubileum!

Feiringen vil bestå av både bursdagsfest, framtidsvisjoner, jubileums-gudstjeneste og et arbeid med kirkens uteområde.

Noen tilpasninger må kanskje gjøres i korona-tiden, men fest og fellesskap skal det bli!

Ønsker du å få besøk?

Vil du ha besøk? Ønsker du noen å prate med?

Kontakt diakonmedarbeider Susanne på tlf 408 14 154 eller mail: sd272@kirken.no

Bidra som frivillig?

Hver søndag har vi kirkekaffe etter gudstjenesten, der det serveres kaffe, te, saft og kaker. Nå trenger vi flere som kan bidra en eller flere ganger i semesteret. Har du litt ledig tid en søndag eller to og vil være med å lage i stand kirkekaffen? Ta gjerne kontakt med sokneprest Kjerstin på tlf. 997 14 007 eller på epost kj395@kirken.no.

Informasjonsarbeid – menighet på nett

Facebook: www.facebook.com/HauketoPrinsdalMenighet
Instagram: [www.hauketoprinsdalkirke](https://www.instagram.com/hauketoprinsdalkirke)
Internett: kirken.no/hauketo-prinsdal
Påmelding for å få nyhetsbrev pr mail: post.hauketo-prinsdal.oslo@kirken.no

GUDSTJENESTER I HAUKETO-PRINSDAL KIRKE

I gudstjenestene kl. 11 som ikke er familiegudstjenester er det "Barnas 5-minutter".

AUGUST

Søndag 2. august kl. 11:
Sommergudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 9. august kl. 11:
Sommergudstjeneste i Hauketo-Prinsdal kirke

Søndag 16. august kl. 11:
Sommergudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 23. august kl. 11:
Gudstjeneste i Hauketo-Prinsdal kirke

Søndag 30. august kl. 11:
Gudstjeneste med nattverd

SEPTEMBER

Søndag 6. september kl. 11:
Folketonemesse

Søndag 13. september kl. 11:
Gudstjeneste med nattverd

Søndag 20. september kl. 11:
Konfirmasjonsgudstjenester

ØNSKER DU SKYSS TIL SØNDAGENS GUDSTJENESTE?

Ring Marit Bjerlin på tlf. 977 38 600 mellom kl. 10.00 og 10.30 på søndager. Eller meld inn behov til diakon Susanne Dommersnes Sivertsen mandag – onsdag på tlf. 408 14 154.

BARN PÅ GUDSTJENESTE

I alle gudstjenester kl. 11 som ikke er familiegudstjenester, er det «Barnas fem-minutter» og åpent lekerom for alle barn.

KIRKEKAFFE

Det er kirkekaffe etter de aller fleste gudstjenester gjennom året. Hvis du har lyst å bidra med å bake kake eller servere på kaffen, ta gjerne kontakt! Det er alltid behov for flere frivillige medarbeidere!

MAI

Søndag 31. mai kl. 11:
Pinsegudstjeneste med nattverd ved Kjerstin Jensen og Åslog Hegstad Lervåg

JUNI

Søndag 7. juni kl. 11:
Gudstjeneste med nattverd ved Per Anders Nordengen og Åslog Hegstad Lervåg

Søndag 14. juni kl. 11:
Gudstjeneste med nattverd ved Kjerstin Jensen og Åslog Hegstad Lervåg

Søndag 21. juni kl. 11:
Felles sommergudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 28. juni kl. 11:
Sommergudstjeneste i Hauketo-Prinsdal kirke

JULI

Søndag 5. juli kl. 11:
Sommergudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 12. juli kl. 11:
Sommergudstjeneste i Hauketo-Prinsdal kirke

Søndag 19. juli kl. 11:
Sommergudstjeneste i Holmlia kirke

Søndag 26. juli kl. 11:
Sommergudstjeneste i Hauketo-Prinsdal kirke

LIVSHJULET

25 februar – 5. mai 2020

DØPTE

Bård-Øystein Johansen 5.5.2020

GRAVFERD

Kjell Sigmund Badendyck 23.4.2020

Hjørdis Evelyn Ruud 7.4.2020

Frank Ludvig Andersson 3.4.2020

Monica Skogbakken 31.3.2020

Erik Ingvald Bålerud 25.3.2020

Robert Larsen 16.3.2020

KONFIRMANTER 20/9-2020

Alexander Dønmez Oshaug

Alva Skipper Løken

Amund Svarød

Anette Romfo Svenningsen

Charlotte Mccoll Haugseth

Eivor Enstad

Elise Fiskum

Emilie Lier

Emma Nybø Riseld

Falk Thunestvedt Røseth

Henriette Monn-Iversen

Håkon Bunte

Håvard Nybrenna Grøver Brochs

Ida Carlsson Dolvik

Isabella Oline Bratrud Syversen

Jørgen Sebastian Rusånes

Kenneth Rune Jansen

Lovise Hagen

Maja Sefland Ludviksen

Maren Elise Thorstensen

Maria Elsmark

Mark Jeremiah Villaflores Dizon

Oliver Markovic

Olivia Steen-Skriver

Stian Fotland Aaseng

Trym Lauritzen Krumsvik



**ANNE LINE
BEGRAVELSESBYRÅ**
Jomfrubråtveien 85,
1179 Oslo

☎ 461 90 056
post@annelinebegravelsesbyraa.no

En verdig avskjed




Hauketo IF har ulike treningstilbud for yngre klasser innen håndball, fotball, all-idrett og ballidrett. Vi har også orienterings-gruppe og innebandy.

Sjekk www.hauketoif.no for informasjon om tilbudet.



HAUKETO IF

Fotball Handball Allidrett og ballidrett O-gruppa Innebandy

**DITT LOKALE
BYGGEVAREHUS**

Montér Orring Byggsenter
Slimeveien 4, 1277 Oslo • Tlf: 22 62 98 00
Mandag-fredag: 07.00-19.00 Lørdag: 09.00-15.00

Montér

Helt Opplagt
på jobben



Sunnere - Renere - Enklere Tlf. 0 23 46
www.HeltOpplagt.no



NOE HAR HENDT SOM IKKE FORANDRER NOE.

Vi har fusjonert, men alt er som før. Norges eldste bærebil - Wangs originale Chevrolet fra 1939 - fortsetter å gjøre tjeneste for familier som kommer til Wang Nordstrand eller Wang Majorstuen. Eller til Wang Hasle, vårt nye kontor. Eller til Olav Werner Stabekk eller Olav Werner Grünerløkka, selvfølgelig. Det er jo faktisk en hyggelig forandring.



Wang Nordstrand: Tlf 23 16 83 30
Wang Majorstuen: Tlf 23 19 61 50
Olav Werner Grünerløkka: Tlf 22 35 40 10
Olav Werner Stabekk: Tlf 67 12 19 89
Wang Hasle: Tlf 23 16 83 25
www.wangbegravelse.no www.olawwerner.no



Kun det beste, på dine vegne

PrivatMegleren består av lokale, engasjerte og kompetanserike meglere som i tillegg benytter seg av bransjens mest kraftfulle verktøy innen markedsføring.

Jeg bor og arbeider i området, har god lokalkunnskap og kan tilpasse salgsprosessen for enhver kunde og enhver bolig.

Ta kontakt for en uforpliktende boligprat.



PRIVATMEGLEREN
PANORAMA

Eiendomsmegler/Jurist Trond Svarød • tlf. 920 44 727
trond.svarod@privatmegleren.no

Prinsdal Lille Klippotek

Nedre Prinsdalsvei 81
Tlf. 997 77 218

Åpent:
tirsdag, onsdag og fredag kl 11-17
Torsdager kl 13-19
Lørdag: Timebestilling

PRINSDAL

Fotklinikk

Vigdis Rosenberg
AUTORISERT
FOTTERAPEUT
med 30 års erfaring

Hel time
kr 560,-
GAVEKORT
VOKSING

Timebestilling: **22 62 22 60**
Nedre Prinsdals vei 81, 1263 Oslo
(Prinsdals torv i velhuset ved Kiwi)
E-post: fotklubben@vigtor.no

Klemetsrud Dyreklinikk

Din lokale dyreklinikk med personlig oppfølging. Vi tar imot hunder, katter, kaniner og gnagere. I tillegg til veterinær allmenpraksis tilbyr vi også kiropraktikk, laser og atferdskonsultasjoner. I butikken har vi salg av kvalitetsfôr og pleiemidler.



Åpningstider:
Mandag – fredag 9-16
Torsdag langåpen til 18

Maurtuveien 4
ved Klemetsrud kirke
Telefon: 21 51 64 84
www.klemetdyr.no



LEIE AV PRINSDAL VELHUS til møter, kurs, kulturaktiviteter og selskap.

Det er ledige onsdager og torsdager til møter, kurs og kulturaktiviteter våren 2019. Det er noen ledige weekender fram til sommeren.

Velhuset er stengt i påskeferien og pinseferien. Det er ikke utleie i juli pga vask og vedlikehold.

Velforeningens medlemmer, lokale foreninger og beboere i Hauketo/Prinsdal-område prioriteres for utleie. Forespørsel om leie sendes på SMS til 965 01 010 til bookingen som har oversikt over utleie. Vi kan ikke ta forespørsler og bestillinger på facebook eller private E-poster og telefoner. Husk å oppgi navn, adresse og dato for ønsket leie og du kontaktes. Anonyme henvendelser besvares ikke.

KJØKKEN-BAD-MM.

Fagbrev: Tømrer, Mur og flis

MURIBØ BYGG AS

Kristian Muribø Tlf. 95202154

1412 Sofiemyr - Tlf. 95 20 21 54 - kristian@muribobygg.no

ELINSTALLASJON

I BOLIG I OPPEGÅRD I 31 ÅR

Aut. elentreprenør

MURIBØ

INSTALLASJON AS

Valhallavn. 64
1413 Tårnåsen

Tlf. 66 80 07 52 - 41 32 62 92 - post@muriboinstallasjon.no

GAMLE TÅRNHUSET RESTAURANT

Vi ønsker hjertelig velkommen til våre flotte selskapslokaler og vår restaurant, midt på Kolbotn Torg.

VI TILBYR:

- * Stor lunsj for store og små
- * A la carte meny og tre retters «Tårnhusmeny» på kvelden
- * Happy Friday, første fredag hver måned
- * Catering
- * Selskapslokaler for 10 – 75 gjester
- * Kurs- og møtelokaler
- * Parkeringspark under Kolbotn Torg

Se for øvrig alle våre tilbud på www.gamletaarnhuset.no

VÅRE ÅPNINGSTIDER:

Tirsdag til fredag fra kl 11.30 til 23.00

Lørdag fra kl. 13.00 til 24.00

Søndag fra kl. 15.00 til kl. 22.00

tlf. 66 99 3000

bord@gamletaarnhuset.no



Velkommen
til oss!

SAGA®

BEGRAVELSESBYRÅ



Begravelse til riktig pris

Vi har prisgaranti på våre tjenester. Det sikrer deg den beste prisen, uten at det går på bekostning av service og kvalitet. Vi ordner alt det praktiske og er tilgjengelig hele døgnet. Hos oss er du i trygge hender.

Telefon: 4000 2460
sagabegravelse.no

Ny inskripsjon på gravstein kr 5800,-

Ny inskripsjon til fast lav pris
Vi tilbyr også vedlikehold og oppussing
Stort utvalg av nye gravsteiner

Ring oss på telefon 4000 2448



gravstein24.no

HOLMLIA tannlegekontor

Holmlia sentervei 12

Tannlegene

HENNING MOEN

LØVAAS

og

UNAI MANGAL

Tlf.: 22 61 42 08

adm@holmliatannlegene.no

www.holmliatannlegene.no

HOLMLIATANNLEGENE

DESIGN
KONS
ULTA
TET



RAVN BØ
DESIGN +

Vi formgir Kongeveien. Behøver din organisasjon eller bedrift også design?
Kontakt Morten på 91 73 73 56
www.ravnbo.com

• LOGO/BRANDING • TRYKKSÅKSDESIGN
• ILLUSTRASJON • WEBDESIGN

Kolbotn Gull og Sølv

Skiv 57, 1410 Kolbotn
Telefon: 66 80 75 20



- VI SKAPER GLEDE... som varer

Gunnar Ruud

Catering - Selskapsmat

Snitter - Koldtbord
Tapas - Selskapsmiddager
Og mye mer...

Ring 23 30 25 00 og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre, eller se meny på www.gunnarruud.no



... og smaken, den slår ingen!

Norderhovgt. 7
0654 Oslo



Blomsterboller

Skal det være en blomst? Dette er bolledeig designet som blomster. Blomsterbollene både smaker godt og er pene å se på. Dette er bollene for deg som ønsker å imponere!

Oppskrift

(ca. 24 stk)

- 2 liter hvetemel
- 2 dl sukker
- 1 ts bakepulver
- 2 poser rød tørrgjær
- 4 ts kardemomme
- 200 g smør
- 6 dl melk

Fyll

- 5 dl vaniljekrem
- Melis
- Vann
- Svensk perlesukker
- 1 stk sprøyetepose

Fremgangsmåte

Bland hvetemel, sukker, tørrgjær, bakepulver og kardemomme sammen. Smelt smør og ha i melken. Rør rundt til det er lunken og hell det over i bakebollen. Rør deigen godt sammen og kna den til en rund ball. Legg så et kjøkkenhåndkle over røren og la den få heve i ca. 1 time. Sett ovnen på 225 grader.

Del deigen i tre og ta ut en del. Trill den til en pølse og kutt opp ca. 8 deler. Trill hver del til en tynn pølse. Lag så fem løkker til sammen skal danne en blomst. Lag en fordykning i midten som du fyller med vaniljekrem. Legg dem på et stekebrett der du lar dem få etterheve i ca. 15 min. Stek dem så midt i ovnen på 225 grader i 10 min. Når du er ferdig legger du dem på rist, så de får kjølt deg ned. Lag en tykk melisglasur med melis og vann. Legg melisglasuren i en sprøyetepose og lag et pent blomstermønster rundt bollene.

Nå er de klare til å serveres. Håper det smaker!

HILSEN VERONICA

FRA BAKEBLOGGEN VERONICAS BAKING WONDERLAND



HVA
TROEN
BETYR

> JEG HAR EN GUD NEDENFRA

Atle Næsheim er født i Oslo, men hadde ungdomstiden i Fredrikstad. På gymnaset traff han Anne Grete Listrøm som han senere giftet seg med, de har 5 barn.

Atle var god på 3000 m hinder, og i 2 år løp han for et universitet i USA. Han smakte på reklamebransjen, men malerlinja på Kunst og håndverkskolen ble veien. Anne Grete ble prest og familien bodde først i Sparbu, så i Drammen og bor nå i Prinsdal. Underveis etablerte Atle seg som kunstner, og var samtidig designer for Bibelleseringen. Han tok praktisk pedagogikk og ble lærer i medie- og kunstfag – først på Bjørnholt, i dag på Elvebakken videregående og trives med det.

Atle Næsheim er med i menighetsrådet i Hauketo-Prinsdal menighet og synger i Prinsdal sangeri og trives godt i Prinsdal.

– *Hva betyr troen for deg i det daglige?*

– For meg er troen en slags retning å bevege seg i som ofte handler om verdivalg, sier Atle. Den har både en intellektuell side som gjerne ser og fordyper seg i hvordan ting henger sammen og en følelsesmessig side med gleden over livet som en del av noe større enn mitt eget. Atle tenker litt: Det gjør meg ikke så opptatt av evigheten, men mer av Jesus som synliggjør kjærligheten. Jeg har en Gud nedenfra som tar imot meg og andre med nåde. Etter hvert som barna vokste til, ble jeg med i Barnegospel og Søndagsskole, tidvis i bønnegruppe og er nå aktiv i Hauketo-Prinsdal menighet. Dessuten betyr Korsveibevegelsen mye for oss, så når det annet hvert år er Korsvei i Seljord, er vi med der.

– *Hvordan ble du en kristen?*

– Jeg er vokst opp i et hjem som ikke var opptatt av tro, forteller Atle, men i tenårene traff jeg Anne Grete som var aktiv i et kristent ungdomsmiljø. Jeg ble nysgjerrig, og det ble mange samtaler med henne om tro og liv. I siste år på gymnasiet var vi på en musikal om tro, moral og rettferdighet. Noe her talte til meg og troen ble min.

– *En troserfaring du vil dele?*

– Da vi bodde i Sparbu fikk jeg et reisestipend til Italia. I et museum i Venezia fikk jeg se et bilde av Jesu korsfestelse, malt av Tizian helt på slutten av livet (født 1490). Han er kjent for sine fargerike bilder, men dette var neddempet i fargene, sorgfullt og grovt malt – nesten som i smerte. Tizian malte seg selv inn i scenen som en meget gammel mann. Det var som det mørke og mystiske i korsfestelsen av Jesus i møte med menneskets utilstrekkelighet, lidelse og dødelighet. Det er 25 år siden og opplevelsen sitter i meg ennå, avslutter Atle Næsheim.

INTERVJU OG FOTO: SVEIN-ERIK SKIBREK

Staben

i Hauketo-Prinsdal menighet

Sokneprest Kjerstin Jensen
Tlf 23 62 98 53 // kj395@kirken.no

Daglig leder Charlotte Randel
Tlf 23 62 98 50/52 // cr875@kirken.no

Diakon Susanne Dommersnes Sivertsen
Tlf 23 62 98 55 // sd272@kirken.no

Organist Åslaug Hegstad Lervåg
Tlf 23 62 98 57 // ah244@kirken.no

Kateket Eivind Hildre Spilling
Tlf. 23 62 98 54 // es724@kirken.no

Menighetsrådsleder Ingjerd Karin Tørring
tlf. 90 67 82 58 // ingjerd@torring.no



Redaktørens hjørne

OMSORG OG STØTTE

“Vårt lille land” er fremdeles “vårt lille land”. La oss fortsatt ta hensyn, vise omsorg og støtte hverandre selv om det slippes litt opp på restriksjonene og livet vil gå litt mer normalt enn siden koronaens utbrudd. Vi er så få – og vi trenger hverandre. Det kommer en ny dag. I mellomtiden kan vi vaske og sprite hendene og holde avstand. Dumt, men utrolig viktig. Last ned smitteappen.

TERJE TØRRING

Kjærlighet i koronadens tid

Den colombianske forfatteren Gabriel García Márquez utga boka Kjærlighet i koleraens tid i 1985. Jeg trodde jeg var tidlig ute med min omskriving av hans tittel, men Veslemøy Solberg slo meg med god margin med sin antologi. Jeg har ikke lest den, men tror jeg kan anbefale den ut fra det jeg har lest om den.

For mennesker som er glad i hverandre kan korona-tidens krav om avstand virke naturstridig. Selv de som ikke står så veldig nær hverandre virker det unaturlig å ikke håndhilse. Da vi nettopp skulle ha urnenedleggelse for min søster Frid, rakte jeg automatisk fram hånden til mannen fra gravferdsetaten som kom med urnen, det er jo alminnelig høflighet. Men de vanlige reglene og skikkene er snudd på hodet.

Likevel viser nettopp denne tiden oss at kjærligheten ikke er avhengig av ytre forhold. Og det minner meg om de siste årene jeg fikk sammen med min elskede. Jeg har jo alltid sittet i rullestol, men hun kunne gå, jeg har bilder hvor hun sitter på armlenet på

rullestolen min. Men etter hvert ble det rullestol for henne også, og da ble det jo litt vanskelig å manøvrere stolene våre slik at vi kunne få gitt hverandre en klem. Og det ble helt umulig ettersom armfunksjon og rekkevidde avtok for oss begge. Hva gjorde vi da? Det ble "liksom-omfavnelser" på avstand, slengkyss, smil, blikk, og ikke minst ord. En samtale kunne gå slik:

- Vet du hva?
- Nei?
- Jeg tror jeg elsker deg.
- Det var et pussig sammentreff, for jeg elsker deg også!

Så lo vi begge. Og kjærligheten mellom oss ble bare dypere og dypere, også i disse årene.

Så hva kan et skarve virus utrette mot kjærlighetens makt?

THOR SANDMEL (72 år)

Pensjonist, har bodd i Prinsdal siden 1989.